

„Ikkä aina hädda saatwad Saksad tal-
lorahwale ja ei holi meie suggusest ühtegi!
Leomehhed ja waimud moisa augus ja perre-
mehhed peälegi päwa otsa Saksa otamas!
Kes teab, kas tulleski tänna. Wida siis
weel teist päwa! Kes teeb meie heina tödd?
Jälle hädda ja kahjo!”

Tõnni Tomas wõttis warssi kätte ja ütles:

„Mis sa haugud, häbbemata! Ükski
wallas polle herra käest sedda armo sanud,
mis sinna sanud, ja so tigge südda ei auus-
ta heldet wannemat. Herra peab wallitsus-
se kääso pärrast wõrale male minnema, peab
mitmeks aiaks ommad moisad mahhajä-
ma ja sinna ei tahha heamelega temma pä-
rast ühhe päwagi kullutada! Eks siis herra
seadmine, mis temma tänna tahhab tehha,
ikka ka sa meile kassuks ollema? Mõtse ka
ja arwa: mitto päwa on temma meile jo
taggasi jätnud? Mis sa siis sest ühhest pä-
wast ni suurt menno teed? Käl on hea hei-

na pääw, agga herral enneselgi kiras aeg,
et ei woi tullemist pitkemale jätta. Kes teab
ka mis suggune aäsi sütsadik tedda keelnud
seie joudmast. Ummogi tunneme tedda ja
teame, temma on keigipiddi helde meie
wasto, et parremat ei woi olla! Meie wal-
la koggodussele teed sinna halba, et sa ei
wõtta parremat wisi näidata!”

„Eks sest pea hädda ollema, kui logo
maas, ja ei anta aega üleswõtta?” rääkis
Karel jälle.

„Annab Jummal häid ilmo, egga siis
sulle sest ei tulle hädda ühtegi, kui ka tän-
nast päwa pead kullutama. Polleks muud
hädda kanda, käl siis woiksime rõmoga en-
nam aega wita ja omma kalli herra tulle-
mist odata. Agga kui maialt hädda touse-
nud, siis käl peab keik häddaks minnema,
mis piisut näikse wastane ollewad.”

„Wata nüüd! Kui maialt tousenud hädda,
siis keik lähheb häddaks! Mis se siis peab